

การโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์เป็นผลสะท้อนของความขัดแย้งทางด้านการเมืองระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกาด้วยเรื่องสถานภาพของจีน และความมั่นคงในย่านเอเชียอาคเนย์ ความขัดแย้งนี้ยืดเยื้อมาเป็นเวลาถึงหนึ่งทศวรรษ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเสื่อมทรามลงเรื่อยๆ จนถึงขั้นแตกหักกันในปีค.ศ. ๑๙๓๑ เมื่อทหารบกฝ่ายปฏิบัติการรัฐบาลของญี่ปุ่นฝ่าฝืนนโยบายของรัฐบาล โดยการบุกเข้ายึดครองแคว้นแมนจูเรียของจีน รัฐบาลอเมริกันทำการประท้วงหลายครั้ง แต่รัฐบาลญี่ปุ่นกลับเพิกเฉยคำประท้วงของสหรัฐฯ และแถมในฤดูร้อนปีค.ศ. ๑๙๓๗ ญี่ปุ่นยังเริ่มบุกกรดินแดนของจีนเป็นชนวนใหญ่ แม้ว่าสหรัฐฯและชาติอื่นๆที่มีผลประโยชน์อยู่ในดินแดนตะวันออกไกลจะเตือนตระหนักกับการกระทำของญี่ปุ่น แต่ก็ไม่มีชาติใดยอมใช้กำลังทหารเข้าห้ามปรามหยุดยั้งการขยายอำนาจของญี่ปุ่น

ในช่วงสามปีต่อมาได้เกิดสงครามขึ้นในยุโรป ญี่ปุ่นเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับฝ่ายอักษะของนาซีเยอรมัน สหรัฐพยายามใช้อิทธิพลทั้งทางด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างจีนและญี่ปุ่น แต่รัฐบาลญี่ปุ่นกลับมองเห็นว่าความพยายามของสหรัฐฯเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของตน จนกระทั่งถึงฤดูร้อนปีค.ศ. ๑๙๔๑ ทั้งญี่ปุ่นและสหรัฐฯได้ก้าวไปจนถึงขั้นถอยกลับไม่ได้แล้ว ถ้าไม่มีใครเสียเกียรติยศของชาติ แม้ว่ารัฐบาลทั้งสองยังคงเจรจาต่อรองกันไปเรื่อยๆ แต่ประเทศญี่ปุ่นก็ได้ตัดสินใจทำสงครามเสียแล้ว

การโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธการยึดครองย่านแปซิฟิกด้านตะวันออก จุดมุ่งหมายของการโจมตีเพิร์ลฮาร์เบอร์ก็คือเพื่อตัดกำลังกองเรือรบในย่านแปซิฟิก เพื่อว่าสหรัฐฯจะได้ไม่มีทางมาขัดขวางแผนการขยายอำนาจของญี่ปุ่น บุคคลสำคัญผู้วางแผนการโจมตีนี้คือพลเรือเอก อิชโงโร ยามาโมโตะ ผู้บัญชาการกองเรือผสมของญี่ปุ่น โดยส่วนตัวแล้วนายพล ยามาโมโตะไม่เห็นด้วยกับการทำสงครามกับสหรัฐฯ แต่ก็รู้ดีว่าญี่ปุ่นจะเอาชนะสหรัฐฯได้ ก็ด้วยวิธีเดียวคือ เอาชัยแบบฉับพลันและเด็ดเดี่ยวเท่านั้น ถ้าปล่อยให้สงครามยืดเยื้อไปอเมริกาจะได้เปรียบ เพราะมีพลังเศรษฐกิจ และหลังอุตสาหกรรมเหนือกว่าญี่ปุ่น

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๑๙๔๑ กองเรือโจมตีของญี่ปุ่นออกเดินทางจากภาคเหนือของญี่ปุ่นมายังหมู่เกาะฮาวาย กองเรือโจมตีนี้ประกอบด้วย เรือรบ ๓๓ ลำ กองเรือโจมตีเดินทางอ้อมขึ้นเหนือห่างจากเส้นทางขนส่งทางเรือเส้นปกติซึ่งเป็นเส้นทางตรงเข้ามิตวันที่ ๗ ธันวาคม ๑๙๔๑ กองเรือโจมตีเดินทางบกมาถึงจุดเปิดโจมตีซึ่งอยู่ห่างจากทางเหนือของเกาะโออาฮู ๒๓๐ ไมล์ (๓๗๐ กม.) เวลา ๖ นาฬิกาเครื่องบินขับไล่ เครื่องบินทิ้งระเบิด และเครื่องบินทิ้งตอปโตฝูงแรกเริ่มออกปฏิบัติการ ในคืนก่อนหน้านั้น ที่นอกปากอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ ห่างจากปากอ่าวประมาณ ๑๐ ไมล์ (๑๖ กม.) เรือดำน้ำจิว ๕ ลำ ถูกปล่อยออกจากเรือดำน้ำใหญ่ซึ่งเป็นเรือแม่ เรือดำน้ำจิวแต่ละลำมีลูกเรือ ๒ นาย และตอปโต ๒ ลูก การกิจของเรือดำน้ำจิวก็คือ เข้าไปในอ่าวก่อนที่การโจมตีทางอากาศจะเริ่มขึ้น แล้วรออยู่ใต้ผิวน้ำจนกระทั่งปฏิบัติการโจมตีทางอากาศเริ่มต้นไปแล้ว จึงค่อยเริ่มปฏิบัติการบ่อนทำลายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ขณะเดียวกัน ที่อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ เรือของกองเรือสหรัฐฯในย่านแปซิฟิกจำนวน ๑๓๐ ลำ จอดเทียบท่าอย่างสงบ เรือรบ ๗ ลำในจำนวน ๔ ลำ ถูกโยงไว้ที่ท่าเทียบเรือซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะฟอร์ด เครื่องบินของกองทัพอากาศเรือรบจอดเรียงแถวอยู่บนเกาะฟอร์ด ที่สนามบินของกองทัพอากาศโอเอซี ที่สนามบินของนาวิกโยธินที่เอวา ส่วนเครื่องบินของเหล่าอากาศยานกองทัพบกจอดรวมกันเป็นหมู่ๆอยู่ที่สนามบินอิคแอม สนามบินวิลเลอร์และสนามบินเบลโลว์ส การที่ต้องจอดเครื่องบินไว้เป็นหมู่ๆเป็นมาตรการป้องกันผู้ก่อวินาศกรรม

เวลา ๖ นาฬิกา ๔๐ นาที ลูกเรือของเรือรบหลวงวอร์ดซึ่งเป็นเรือทำลาย มองเห็นหอสังเกตการณ์ของเรือดำน้ำจิวลำหนึ่งกำลังมุ่งหน้ามาที่อ่าว เรือรบหลวงวอร์ดจมเรือดำน้ำจิวลำนั้นด้วยระเบิดน้ำลึก และกระสุนปืนใหญ่ จากนั้นก็ได้วิทยุไปรายงานให้กองบัญชาการทราบ ก่อน ๗ นาฬิกา สถานีเรดาร์ที่แหลมโอปาสามารถติดสัญญาณที่บ่งว่ามีฝูงบินขนาดใหญ่กำลังมุ่งหน้ามาทางเหนือ แต่ก็คิดกันว่า ฝูงบินนี้เป็นมาจากเรือบรรทุกเครื่องบินที่ชื่อเอ็นเตอร์ไพรส์ หรือไม่กี่เป็นฝูงบินปี ๑๗ ที่บินมาจากแผ่นดินใหญ่ ดังนั้นจึงไม่มีใครลงมือทำอะไร

ฝูงบินฝูงแรกของญี่ปุ่นบินมาถึงเป้าหมายโจมตีก่อนเวลา ๗ นาฬิกา ๕๕ นาที หัวหน้าฝูงบินคือผู้บังคับการ มิซึฮิโระ ฟุจิโตะได้ส่งข้อความด้วยรหัส "โตะ โตะ โตะ" เพื่อรายงานให้กองเรือของตนว่าการโจมตีได้เริ่มขึ้นแล้ว และได้ส่งรหัส "โตะ โตะ โตะ" เพื่อบอกว่าการโจมตีอย่างฉับพลันได้รับความสำเร็จอย่างพล

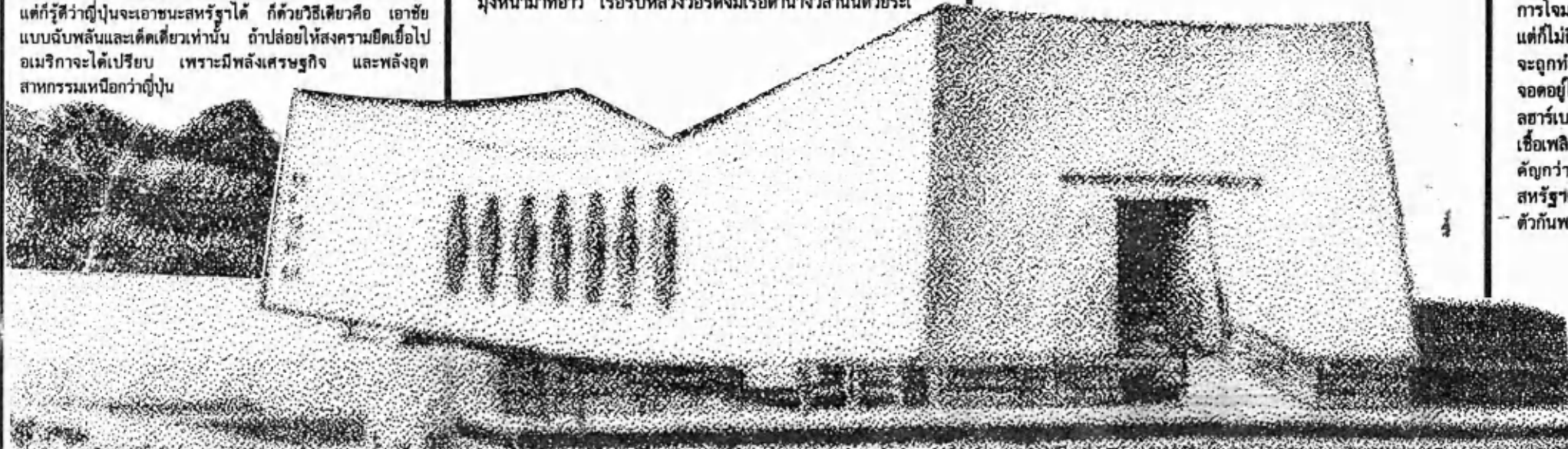
ประมาณ ๔ นาฬิกา ๑๐ นาที เรือรบหลวงอาร์โซนาเรเปิดขึ้นหลังจากที่ถูกยิงด้วยลูกระเบิดเจาะเกราะซึ่งหนัก ๑๗๖๐ ปอนด์ (๘๐๐ กก.) ลูกระเบิดทะลุจากคาน้ำ และทำให้ไฟลุกในห้องเก็บกระสุนและวัตถุระเบิดส่วนหน้า เรือรบหลวงอาร์โซนาจมในเวลาไม่ถึง ๕ นาที พร้อมด้วยลูกเรือ ๑๑๗ คน เรือรบหลวงโอคลาโฮมาถูกยิงด้วยตอปโตหลายลูก จมพลิกหงายท้องพร้อมด้วยลูกเรือกว่า ๕๐๐ นายติดอยู่ในท้องเรือ เรือรบหลวงแคลิฟอร์เนียและเรือรบหลวงเวสต์เวอร์จิเนียถูกจมอยู่กับที่ที่ท่าจอด ส่วนเรือรบหลวงยูทาห์ซึ่งถูกแปรสภาพให้ใช้เป็นเรือฝึกเยี่ยงลัมไปพร้อมกับลูกเรือกว่า ๕๐ นาย เรือแมรีแลนด์ เรือเพนซิลเวเนีย และเรือเทนเนสซี ล้วนได้รับความเสียหายจนกระทั่งเรือเวลาดาได้พยายามแล่นออกทะเลไป แต่หลังจากถูกยิงหลายแห่งเข้า ก็ต้องกลับเข้าเทียบท่า เพื่อกันไม่ให้เรือจมขวางอ่าว

ขณะที่อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ถูกโจมตีหนักขึ้น บรรดาฐานทัพอากาศบนเกาะโออาฮูก็พลอยถูกโจมตีไปด้วย สนามบินที่อิคแอม วิลเลอร์ ที่เบลโลว์ส ฐานบินของนาวิกโยธินที่เอวา ฐานบินของทัพอากาศโอเอซี รวมทั้งค่ายทหารบกที่สโกฟิลด์ ล้วนถูกโจมตี ได้รับความเสียหายไปตามๆกัน เครื่องบินนับร้อยลำถูกทำลายพินาศอยู่บนลานบิน คนนับร้อยเสียชีวิตหรือไม่กี่บาดเจ็บ

หลังจากเวลาผ่านไปประมาณ ๕ นาที ปืนต่อสู้อากาศยานของฝ่ายอเมริกันเริ่มยิงถูกเป้าหมายบ้าง กระสุนปืนจำนวนมากที่จุดชนวนอย่างไม่ถูกต้อง ได้หล่นลงในเขตตัวเมืองโฮโนลูลู ทำให้ชาวเมืองเข้าใจผิด คิดว่าเป็นลูกระเบิดจากฝ่ายญี่ปุ่น หลังจากการโจมตีสงบลงไม่กี่ทันท่วงทีเวลา ๔ นาฬิกา ๕๐ นาที เครื่องบินโจมตีของญี่ปุ่นก็เริ่มโจมตีอีกเป็นระลอกที่สอง โดยมีเป้าหมายเน้นที่การบ่อนทำลายภายในตัวอ่าว เรือรบหลวงซอร์เรโอโตโยโม และอยู่ล่อยน้ำถูกทำลายพินาศ เรือรบหลวงเนวาดาถูกทำลายเสียหายหนักจนต้องเอาเกยตื้น นอกจากนี้กองบินโจมตีของญี่ปุ่นยังไปโจมตีสนามบินที่อิคแอม และคานโอเอซี ทำให้มีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น และทำให้ฝ่ายอเมริกันลดสมรรถภาพในการโต้ตอบไป

นักบินของเหล่าอากาศยานทัพบกสหรัฐฯ สามารถพาเครื่องบินขับไล่ขึ้นฟ้าไปได้สองสามลำ และคงจะยิงเครื่องบินข้าศึกตกได้ประมาณ ๑๒ ลำ เวลา ๑๐ นาฬิกา หน่วยบินโจมตีระลอกที่สองของญี่ปุ่นบินถอยกลับไปทางทิศเหนือ การโจมตีสิ้นสุดลงแค่นั้น ฝ่ายญี่ปุ่นสูญเสียเครื่องบิน ๒๔ ลำ และเรือดำน้ำจิว ๕ ลำ เรือดำน้ำจิวหนึ่งในห้าลำถูกยึดได้ เพราะแล่นไปเกยหาดใกล้สนามบินเบลโลว์ส

การโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ถือว่าเป็นความสำเร็จขนาดใหญ่ แต่ก็ไม่ถึงขั้นสมบูรณ์แบบ แม้ว่ากองเรือยานแปซิฟิกของสหรัฐฯจะถูกทำลายพินาศ แต่บรรดาเรือบรรทุกอากาศยานที่ไม่ได้จอดอยู่ในอ่าวเมื่อตอนถูกโจมตี ยังคงลอยล่องอยู่ได้ และอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ก็ยังทรงตัวอยู่ได้อย่างน่าประหลาด อยู่ต่อเรือ คลังเก็บเชื้อเพลิง และฐานทัพอากาศน้ำ แทบจะไม่มีอะไรเสียหาย ที่สำคัญว่านั่นก็คือ ชาวอเมริกันซึ่งแต่ก่อนแตกคอกันเรื่องที่ว่าสหรัฐฯควรจะเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่สองหรือไม่ เวลานั้นรวมตัวกันพร้อมที่จะเอาชนะญี่ปุ่นและอักษะพันธมิตรให้ได้

ไม่เก็บค่าผ่านประตู แต่ยินดีรับเงินบริจาคจากผู้เข้าชม

เรือรบหลวงแอร์โซนาเป็นเสมือนสุสานของลูกเรือจำนวน ๑๑๗๗ คน ที่เสียชีวิตไปเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๑๙๔๑ อนุสาวรีย์สร้างคร่อมท่อนกลางของเรือรบที่จมอยู่ใต้น้ำ อนุสาวรีย์นี้ยาว ๑๔๔ ฟุต (๔๖ เมตร) แบ่งเป็นสามตอนด้วยกัน คือ ตอนแรกเป็นบริเวณทางเข้าและที่ชุมนุมสังสรรค์ ตอนกลางเป็นบริเวณสำหรับประกอบพิธีการต่างๆ และตอนสุดท้ายเป็นห้องไว้อาลัย ซึ่งมีชื่อของลูกเรือที่เสียชีวิตไปพร้อมกับเรือแอร์โซนาจารึกอยู่บนฝาผนังที่ทาสีจากหินอ่อน

อนุสาวรีย์เรือรบหลวงแอร์โซนามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ จะสร้างอนุสาวรีย์ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่อ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ เพื่อเป็นที่ระลึกแก่บุคคลผู้เสียชีวิตไปเพราะการโจมตีครั้งนั้น นับตั้งแต่ปีค.ศ. ๑๙๔๓ มีผู้ให้ความเห็นว่าอนุสาวรีย์ควรจะเป็นไปในรูปแบบใดบ้าง แต่ก็ยังไม่เป็นที่ตกลงกันได้ จนมาถึงปีค.ศ. ๑๙๔๔ ซึ่งนับเป็นก้าวแรกทีอนุสาวรีย์จะเริ่มเป็นตัวแทนคนขึ้นมา เนื่องจากการจัดตั้งคณะกรรมการอนุสาวรีย์สงครามในมหาสมุทรแปซิฟิกขึ้น โดยรัฐบาลวอชิงตันเวลานั้นยังเป็นเพียงอาณาเขตในความคุ้มครองของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

ต่อมาในปีค.ศ. ๑๙๕๐ พลเรือเอก อาเธอร์ แรดเฟอร์ด ซึ่งเป็นผู้บัญชาการสูงสุดในย่านแปซิฟิก หรือที่เรียกย่อๆว่า ซิงค์แพค (CINCPAC = Commander in Chief, Pacific) ได้เป็นผู้เริ่มก้าวแรกของการทำให้ความคิดเรื่องอนุสาวรีย์เป็นจริงเป็นจังขึ้นมา โดยได้มีคำสั่งให้ก่อสร้างไว้บนตัวเรือที่จมอยู่ใต้น้ำ เมื่อถึงวาระครบรอบ ๔ ปีของการถูกโจมตี ก็ได้มีการเอาแผ่นป้ายจารึกไปประดิษฐานไว้ที่โคนเสาธงนั้น

ในปีค.ศ. ๑๙๕๔ ประธานาธิบดี ดไวท์ ไอเซนฮาวเวอร์ ผู้เคยมีส่วนช่วยให้ฝ่ายสัมพันธมิตรได้รับชัยชนะสงครามโลกครั้งที่สองในยุโรป ได้มีคำสั่งอนุมัติให้สร้างอนุสาวรีย์ได้ การก่อสร้างอนุสาวรีย์แล้วเสร็จลงในปี ๑๙๖๑ ด้วยเงินจากงบประมาณแผ่นดินซึ่งรัฐบาลอเมริกันผันมาให้ รวมทั้งเงินบริจาคจากฝ่ายเอกชน หลังจากนั้นได้มีพิธีอุทิศอนุสาวรีย์ให้แก่สาธารณชนในปี ๑๙๖๒

ตามคำบอกเล่าของอัลเฟรด เพรส สถาปนิกผู้ออกแบบอนุสาวรีย์ กล่าวถึงรูปทรงของอนุสาวรีย์ว่า "... โครงสร้างของอนุสาวรีย์นั้นออกแบบให้ดูยาวลงตรงกลาง แต่คั่นคั่นที่ปลายทั้งสองข้าง เพื่อแสดงถึงความพ่ายแพ้ในเบื้องต้นและชัยชนะในบั้นปลาย ... สิ่งใดสะท้อนอารมณ์เศร้าได้ถูกตัดออกไปจากโครงสร้างของอนุสาวรีย์ เพื่อให้ผู้ชมได้มีโอกาสสัมผัสกับความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง

เรือรบหลวงแอร์โซนาเวลานี้ไม่ได้อยู่ในระวางประจำการอย่างที่คนทั่วไปเข้าใจ เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่เรือรบลำนี้ และลูกเรือที่เสียชีวิตไป ทางทางได้ชักธงชาติสหรัฐอเมริกาขึ้นที่ยอดเสาธง ซึ่งก่อไว้คู่กับเสากระโดงเรือเสาเอกที่หักไปแล้ว จากนั้นอนุสาวรีย์เรือรบหลวงแอร์โซนาได้กลายเป็นเครื่องเตือนใจให้ระลึกถึงบรรดาทหารผู้เสียชีวิตไปในการโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์อย่างแท้จริง

ศูนย์ผู้เยี่ยมชม

ศูนย์ผู้เยี่ยมชมและตัวเรือรบแอร์โซนา อยู่ในฐานทัพเรือเพิร์ลฮาร์เบอร์ ตามความตกลงร่วมมือกันระหว่างกองทัพเรือและกระทรวงมหาดไทยของสหรัฐฯ ฝ่ายอุทยานแห่งชาติได้รับอนุมัติให้เข้าไปเปิดบริการเยี่ยมชมและดูแลบำรุงรักษาสถานที่ ผู้ที่ต้องการจะเข้าชมชมอนุสาวรีย์ทุกคนจำเป็นต้องไปแวะที่ศูนย์ผู้เยี่ยมชมนี้ก่อน ศูนย์ผู้เยี่ยมชมตั้งอยู่บนชายฝั่งเหนืออ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ ริมทางหลวงหมายเลข ๔๔ หรือทางหลวงคาเมฮามา ตามภาษาท้องถิ่น ถ้าเดินทางมาจากไวकिกิโดยรถยนต์ ให้มาทางตะวันตก จะใช้เวลาประมาณ ๔๕ นาที ศูนย์ผู้เยี่ยมชมสร้างเสร็จในปีค.ศ. ๑๙๔๐ ด้วยเงินงบประมาณจากรัฐบาลส่วนหนึ่ง ผสมกับเงินบริจาคสมทบทุนที่สมาชิกของสมาคมทหารกองหนุน กองเรือเหล่าที่ ๔๖ เป็นผู้รวบรวมอีกส่วนหนึ่ง ผู้มาเยี่ยมชมอาจจอดรถในลานจอดรถของศูนย์ซึ่งจุรถได้ ๑๕๐ คัน โดยไม่ต้องเสียค่าจอดรถ

ผู้เข้าชมจะได้รับแจกตัวฟรีจากศูนย์ผู้เยี่ยมชม เพื่อรับบริการชี้แจงย่อจากเจ้าหน้าที่ของอุทยานฯ ตามด้วยการเข้าชมภาพยนตร์สารคดีเกี่ยวกับการโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ซึ่งยาวประมาณ ๒๕ นาที หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติจะนำผู้ชมไปสู่ท่าเทียบเรือ เพื่อขึ้นเรือข้ามฟากของกองทัพเรือไปยังตัวอนุสาวรีย์ และขึ้นเรือกลับหลังจากชมอนุสาวรีย์แล้ว

ผู้เยี่ยมชมอาจถือโอกาสเดินสำรวจชมพิพิธภัณฑ์หรือร้านขายหนังสือซึ่งเปิดบริการโดยสมาคมพิพิธภัณฑ์ท่อนุสาวรีย์เรือรบหลวงแอร์โซนา ส่วนสาธารณูปโภคอื่นๆในบริเวณศูนย์ผู้เยี่ยมชมก็มีร้านขายอาหารว่าง ลานนั่งเล่น ห้องสุขา รวมทั้งสำนักงาน เบื้องหลังโต๊ะบริการสอบถาม เป็นรูปเขียนสีน้ำมันของเรือรบหลวงแอร์โซนา ซึ่งมีขนาดกว้าง ๑๖ ฟุต ยาว ๕๐ ฟุต (๔.๔ เมตร x ๑๕.๒ เมตร) เขียนโดยศิลปินชื่อจอห์น ชาร์ลส์ โรซ สนามหลังศูนย์ผู้เยี่ยมชมมีนิทรรศการเตือนความทรงจำ ซึ่งรวบรวมรายชื่อของบรรดาผู้เสียชีวิตท่าเกาะโออาฮู เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๑ (ยกเว้นลูกเรือของเรือรบหลวงแอร์โซนา) และเป็นจุดที่ผู้เยี่ยมชมอาจมองเห็นเกาะฟอร์ตและบริเวณท่าเทียบเรือรบได้อย่างดี นอกจากนี้ยังมีนิทรรศการอีก ๗ แห่งรายไปตามชายฝั่ง อธิบายรายละเอียดของการโจมตีอ่าวเพิร์ลฮาร์เบอร์ ทั้งในแง่ประวัติศาสตร์และแง่มุมศาสตร์

การเดินทางไปยังอนุสาวรีย์

ผู้ที่ไม่มีรถยนต์อาจเลือกเดินทางไปอนุสาวรีย์ด้วยวิธีอื่นได้ คือ ด้วยรถโดยสารประจำทางท้องถิ่นของรัฐสาย ๒๐ หรือสาย ๔๗ ถ้าขึ้นจากไวกิกิทั้งสองสายจะเป็นรถที่วิ่งทางตรงที่สุดมายังศูนย์ผู้เยี่ยมชม หรือด้วยรถโดยสารเอกชนซึ่งวิ่งไปกลับระหว่างไวกิกิกับศูนย์ผู้เยี่ยมชม นอกจากนี้ก็มีรถโดยสารของเอกชนที่พานักท่องเที่ยวชมเกาะ แต่รวมอนุสาวรีย์เรือรบหลวงแอร์โซนาไว้ในรายการแวะชมด้วย สนใจติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่หมายเลขโทร ๔๒๒ ๐๕๖๑

สิ่งควรรู้โดยทั่วไป

ศูนย์ผู้เยี่ยมชมเปิดทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๗.๓๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. แต่ว่าเวลา ๑๕.๐๐ น.เป็นเวลาที่ผู้เข้าชมชุดสุดท้ายของแต่ละวันจะได้รับบริการเข้าชมอนุสาวรีย์ ศูนย์ผู้เยี่ยมชมและอนุสาวรีย์ปิดบริการในวันแธงสัปดาห์วัน คริสต์มาสและวันปีใหม่

ไม่มีการจองหรือสำรองบริการล่วงหน้า และไม่มีการเก็บค่าเข้าชม นโยบายของบริการคือใครถึงก่อนได้รับบริการก่อน

ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามรับประทานอาหาร และห้ามดื่มเครื่องดื่มในโรงภาพยนตร์ของศูนย์ผู้เยี่ยมชม ในเรือข้ามฟากและในบริเวณตัวอนุสาวรีย์

ความสูญเสียในวันที่ ๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๑*

	สหรัฐฯ	ญี่ปุ่น
บุคคลากรผู้เสียชีวิต	๑๙๔๔	๖๔
ทหารเรือ	๑๐๔	
นาวิกโยธิน	๒๑๓	
ทัพบก	๕๐	
บุคคลากรบาดเจ็บ		ไม่มีรายงาน
ทหารเรือ	๗๐๐	
นาวิกโยธิน	๖๔	
ทัพบก	๓๖๔	
พลเรือน	๓๔	
เรือ		
จมหรือเกยตื้น**	๑๒	๔
เสียหาย**	๔	
อากาศยาน		
พินาศ	๑๖๔	๒๔
เสียหาย	๑๕๔	๗๔

- * ตัวเลขยังไม่แน่นอน อาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีข้อมูลเพิ่มเติม
- ** บรรดาเรือรบหลวงของสหรัฐฯยกเว้นเรือรบหลวงแอร์โซนา เรือรบหลวงพุทธาห์และเรือรบหลวงโกลาโมาได้รับการกู้คืนมาและออกปฏิบัติการอีกภายหลัง